

Community Participation of the Flood Risk Management in Champhone District, Savannakhet Province

Bangon Sibounheuang^{*1}, Keoduangchai Keokhamphui², Khamkeng Chanthavongsa³

^{1,3}Department of Water Resources Development and Management, Faculty of Water Resources, National University of Laos, ² Department of Meteorology and Hydrology, Faculty of Water Resources, National University of Laos.

***Correspondence:** Bangon

Sibounheuang, Department of Water Resources Development and Management, Faculty of Water Resources, National University of Laos. Tel:020 29824565, Email: Bangon.kater@gmail.com

Article Info:

Submitted: January 26, 2026

Revised: May 12, 2026

Accepted: June 24, 2026

Abstract:

This article is a study of community participation in flood risk management in 5 villages of Champhone District, Savannakhet Province. The objective of this study is to investigate community participation in flood prevention, flood control, and post-flood recovery among residents affected by the floods that occurred in 2019, 2020, and 2024. The scope of this study is focused on community participation in flood prevention, control, and recovery. The research instrument used in this study was an interview, in which the researcher interviewed a total of 307 affected households, meaning that the sample group for this study was households affected by the floods. The study used an average participation criterion. The results of the study found that communities were involved in flood prevention, control and recovery to a high degree in a number of activities such as flood risk mapping, evacuation planning, flood warnings monitoring, having telephone numbers of key stakeholders, moving essential items and livestock, flood prevention dike construction, helping to clean up homes, planting food crops immediately, and providing damage information to relevant organizations. Most other activities are classified as moderate participation. A small sample group lacked preparedness to respond to floods and complete rehabilitation of their homes due to budget constraints.

Keywords: Participation, Prevention; Control, Recovery

1. ພາກສະໜີ

ເມືອງຈຳພອນ ເປັນເມືອງໜຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດ ທົ່ງພຽງ ປະກອບມີ 101 ບ້ານ, ເນື້ອທີ່ຂອງເມືອງທັງໝົດມີ 106,487 ເຮັກຕາ, ເນື້ອທີ່ທຳການຜະລິດທັງໝົດມີ 20,900 ເຮັກຕາ, ຫຼັງຄາເຮືອນທັງໝົດມີ 20,258 ຫຼັງຄາ, ພົນລະເມືອງທັງໝົດມີ 117,229 ຄົນ, ຍິງ 60,157 ຄົນ, ຄວາມໜາແໜ້ນຂອງປະຊາກອນແມ່ນ 118 ຄົນຕໍ່ກິໂລຕາແມັດ. ປະກອບມີ 4 ເຜົ່າຄື: ເຜົ່າລາວກວມເອົາ 77.24%, ເຜົ່າຜູ້ໄທກວມເອົາ 5.02%, ເຜົ່າກະຕ່າງກວມເອົາ

3.62%, ເຜົ່າມັງກອງກວມເອົາ 14.12%, ປະຊາຊົນ ບັນດາເຜົ່າມີມູນເຊື້ອອັນດຸໝັ່ນຂະຫຍັນພຽນໃນການ ອອກແຮງງານ ແລະ ສາມະຄົກັນ, ມີແຫຼ່ງນ້ຳລຳເຊ, ຫ້ວຍ ໜອງຄອງບຶງ, ອ່າງເກັບນ້ຳ-ຊົນລະປະທານຫຼາຍແຫ່ງ, ມີປ່າ ໂຄກກວ້າງເປັນພື້ນຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ດີຕໍ່ການຜະລິດ ກະສິກຳປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດ, ມີຊັບພະຍາກອນດ້ານບໍ່ແຮ່ຫີນ ກາວ, ບໍ່ເກືອ, ດິນຖ່ານຕົມ ແລະ ອື່ນໆ. ມີແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດ, ທຳມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ສາມາດຊຸດ ຄົ້ນສ້າງລາຍຮັບເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ. ມີ ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມເຊື່ອມຕໍ່ກັບເມືອງໃກ້ຄຽງ ເປັນຈຸດ

ສົນໃຈໃນການລົງທຶນຂອງນັກທຸລະກິດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ (District Planning and Investment Office, 2020).

ໃນໄລຍະຊຸມປີຜ່ານມາ ເມືອງຈຳພອນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໄພຖ້ວມ ເຊັ່ນ ປີ 2018, 2019 ແລະ 2020 (District Labour and Social Welfare Office, 2024). ໄດ້ມີຜົນຕົກຕິດຕໍ່ກັນຫຼາຍວັນເຮັດໃຫ້ລະດັບນ້ຳເຊຈຳພອນເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ວັດແທກໄດ້ 10.24 ແມັດຊຶ່ງເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ ລະດັບອັນຕະລາຍ ແລະ ນ້ຳເຊໄຫຼເຂົ້າຖ້ວມບ້ານເຮືອນ ແລະ ຖ້ວມເນື້ອທີ່ນາຂອງປະຊາຊົນ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ໃນປີ 2024 ມີຈຳນວນບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ 27 ບ້ານ, ຈຳນວນ 3,269 ຄອບຄົວ, ຈຳນວນພົນລະເມືອງ 10,951 ຄົນ (District Labour and Social Welfare Office, 2024). ໄພນ້ຳຖ້ວມໃນໄລຍະຜ່ານມາແມ່ນເກີດຈາກປະລິມານ ນ້ຳຝົນເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດຕັ້ງຢູ່ຕາມແລວຂອງລົມພະຍຸພັດຜ່ານ, ແລະ ເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບພູມມີອາກາດໃນປະຈຸບັນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເປັນສາເຫດຫຼັກຂອງການເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມ ໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ.

ປັດໄຈສຳຄັນທີ່ພາໃຫ້ເກີດນ້ຳຖ້ວມແມ່ນພາຍຸຝົນຕົກໜັກຫຼາຍວັນຕິດຕໍ່ກັນບວກກັບພື້ນທີ່ຕ່ຳລາະລຽບແຄມເຊ (Phetdavong, 2023). ຂະບວນການແຈ້ງເຕືອນໄພນ້ຳຖ້ວມລ່ວງໜ້າແມ່ນ 2 ຫາ 3 ວັນຜ່ານໂທລະໂຄງບ້ານ ແລະ ການໂຄສະນາເຄື່ອນທີ່, ປະຊາຊົນມີການກະກຽມເຄື່ອງອຸປະໂພກ ແລະ ບໍລິໂພກໄວ້ເປັນຕົ້ນແມ່ນເຂົ້າສານ, ອາຫານແຫ້ງ, ຝົນ, ຖານໄມ້ ແລະ ນ້ຳດື່ມຈຳນວນໜຶ່ງສຳຮອງໄວ້ຢູ່ເຮືອນ (Souphome In, 2024). ໃນເວລາເກີດເຫດການຝົນຕົກໜັກ, ປະລິມານນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຕະກອນເຈືອປົນໃນນ້ຳຫຼາຍຍ້ອນເກີດດິນເຊາະເຈືອນໃນເຂດຄ້ອຍຂັນ (Thongmany, 2026).

ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນແມ່ນການເປີດໂອກາດໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພິຈາລະນາຕັດສິນໃຈ, ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຮັບຜິດຊອບໃນເລື່ອງຕ່າງໆ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເອງ (Siriphen, 1986). ການມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະປະກອບມີ: ການເຂົ້າ

ຮ່ວມກອງປະຊຸມ, ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການເຝິກອົບຮົບ, ການເຂົ້າຮ່ວມປະຕິບັດຕົວຈິງໃນພາກສະໜາມ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳຕ່າງໆ (Phandanouvong, 2002) .

ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຫລັກການ, ລະບຽບການແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫລັງໄພພິບັດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ການປ້ອງກັນລວມມີ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງ; ການກຳນົດເຂດສ່ຽງ; ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ; ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ; ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ; ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ; ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ; ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ເຫດການໄພພິບັດ ; ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ; ແລະ ການປະກາດການຍົກຍ້າຍ. ການຄວບຄຸມໄພພິບັດລວມມີ ການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ; ການຊ່ວຍເຫລືອສຸກເສີນ; ການຊອກຄົ້ນ ຫລື ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ; ການປະເມີນຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຮັບດ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ; ການສ້ອມແປງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ; ການປະກາດເປັນເຂດໄພພິບັດ; ແລະ ການປະກາດຍົກເລີກເປັນເຂດໄພພິບັດ. ການຟື້ນຟູຫລັງໄພພິບັດລວມມີການສ້າງແຜນຟື້ນຟູຫລັງໄພພິບັດ; ການດຳເນີນການຟື້ນຟູຫລັງໄພພິບັດ; ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາຫລັງໄພພິບັດ (National Assembly, 2019)

ຮອດປີ 2030, ລະບົບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນວຽກງານປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດຕ່າງໆ.

ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫລັງໄພພິບັດທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ (ຍຸດທະສາດການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຮອດປີ 2023). ໄພພິບັດທີ່ສຳຄັນເກີດຂຶ້ນຜ່ານມາແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນໄພນ້ຳຖ້ວມຄື ໃນຊ່ວງປີ 2016-2020 ມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍຫຼາຍ

ກວ່າ 5 ຝັນຕີກິບ (National Disaster Management Committee, 2021).

ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນໃນການຄຸ້ມຄອງໄພນ້ຳຖ້ວມແມ່ນຍັງຂາດການເຂົ້າເຖິງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະຕິບັດ ແລະ ການຮັບມືໄພນ້ຳຖ້ວມ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຍັງໜ້ອຍ ແລະ ການຮ່ວມມືມີພຽງແຕ່ປະຊາຊົນບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນ (Samithanan, 2023).

ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ການຝຶນຜູ້ແບບຍືນຍົງໃນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຄວບຄຸມຮອບດ້ານລວມທັງການສ້າງແຜນ ແລະ ນະໂຍບາຍສະເພາະທາງດ້ານວິທີການທີ່ເປັນໂຄງສ້າງ ແລະ ວິທີການທີ່ບໍ່ແມ່ນໂຄງສ້າງ (Manmanyvong, 2022).

ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນບັນດາກິດຈະກຳການກຽມພ້ອມກ່ອນເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມແມ່ນໃນລະດັບຫຼາຍ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຈັດລຽງບຸລິມະສິດໄພອັນຕະລາຍ ແລະ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ແລະ ການປະເມີນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈຳລອງເຫດການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ, ກິດຈະກຳປ້ອງກັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສິ່ງກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະຊາວບ້ານເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳການສ້ອມແປງທີ່ຝັກອາໄສ. ການຕິດຕາມກວດກາພື້ນຖານໂຄງລ່າງກະສິກຳ ແລະ ຄູ່ກັນນ້ຳຕ່າງໆ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ (Sysomephone, 2020).

ປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພນ້ຳຖ້ວມໃນຫຼາຍກິດຈະກຳ ໃນໄລຍະກ່ອນເກີດ (ຕິດຕາມຂ່າວສານເຕືອນໄພ, ການກະກຽມເຮືອ ແລະ ພາຫະນະຕ່າງໆ, ການຖິ້ມດິນໃຫ້ສູງກ່ອນລະດັບນ້ຳຖ້ວມປຸກເຮືອນ, ການເກັບເອກະສານສຳຄັນໄວ້ກັບຕົວຕະຫລອດ, ກະກຽມອຸປະກອນເຄື່ອງໃຊ້, ອາຫານ ແລະ ຍາແຮໄວ້, ການກະກຽມແນວພັນເຂົ້າ ແລະ ແນວພັນພືດໄວ້ປູກຫຼັງເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມ); ເວລາເກີດນ້ຳຖ້ວມ (ຍົກຍ້າຍເຄື່ອງຂອງສຳຄັນໄປໄວ້ບ່ອນສູງ, ການຍ້າຍສັດລ້ຽງໄປໄວ້ບ່ອນສູງ, ການປະກອບວັດຖຸ ແລະ ປັດໄຈເພື່ອຄຸ້ມຄອງນ້ຳຖ້ວມເຂົ້າໃນການສ້າງຄູ່ກັນນ້ຳໃນເວລານ້ຳຖ້ວມ); ແລະ ຫລັງເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມ (ການປູກພືດສະບຽງອາຫານທັນທີນ້ຳຖ້ວມ

ຫຼຸດລົງ, ການຊ່ວຍເຫລືອປະຊາຊົນໃນການອະນາໄມເຮືອນຊານຫຼັງທີ່ຖືກນ້ຳຖ້ວມ) (Phetmuentham, 2020).

ປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການແກ້ໄຂບັນຫາໄພນ້ຳຖ້ວມຢູ່ໃນລະດັບກາງ, ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພາກລັດມີການຄຸ້ມຄອງນ້ຳ, ສ້າງອ່າງເກັບນ້ຳ, ປະຕູກັນນ້ຳເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີນ້ຳຂັງໃນພື້ນທີ່, ປະຊາຊົນບໍ່ເຫັນດີທີ່ພາກລັດຊຸດຮ່ອງເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາໄພນ້ຳຖ້ວມ ເນື່ອງຈາກເປັນການທຳລາຍລະບົບນິເວດ ແລະ ແຫລ່ງອາຫານຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ. ປະຊາຊົນທີ່ມີອາຊີບ, ລາຍໄດ້, ແລະ ການພົວພັນພາຍໃນຊຸມຊົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ມັນມີຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊຸມຊົນ (Pasertsy and Wasiravongpakone, 2014).

ປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ການກຽມຕົວຮັບມືກັບໄພນ້ຳຖ້ວມແມ່ນ ລັກສະນະຂອງບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ອາຊີບ ແລະ ລາຍໄດ້. ປັດໄຈຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມຕໍ່າໃນການຄຸ້ມຄອງບັນຫານ້ຳຖ້ວມ ແມ່ນອາຍຸ, ລະດັບການສຶກສາ, ການປະກອບອາຊີບ, ລາຍໄດ້ ແລະ ການຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮັບມືບັນຫານ້ຳຖ້ວມໃນຊຸມຊົນໂດຍການບໍລິຈາກເງິນເພື່ອຊື້ຊາຍ, ເປົາໃສ່ຊາຍ ແລະ ຊ່ວຍໃນການຮ່າຍຊາຍເພື່ອນຳໄປປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມ. ການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍດ້ານການກໍ່ສ້າງ, ປັບປຸງເສັ້ນທາງການຄົມມະນາຄົມ, ທາງລະບາຍນ້ຳ, ການຕິດຕັ້ງເຄື່ອງສູບນ້ຳ ແລະ ການສ້າງແລວປ້ອງກັນນ້ຳອ້ອມຊຸມຊົນ ເປັນແນວທາງໃນການແກ້ໄຂໄພນ້ຳຖ້ວມໃນຊຸມຊົນ (Watchalapasakone, 2013).

ການສົ່ງເສີມໃຫ້ຊຸມຊົນເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພນ້ຳຖ້ວມແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ກັບການພັດທະນາບຸກຄະລະກອນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນເພື່ອໃຫ້ສະແດງຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຄິດເຫັນຍ້ອນພວກເຂົາພົບກັບຜົນກະທົບຕົວຈິງ, ເພື່ອໃຫ້ການວາງແຜນພັດທະນາການຮັບມືໄພນ້ຳຖ້ວມເປັນໄປໃນແນວທາງການພັດທະນາປະເທດຊາດເວົ້າລວມ ແລະ ເວົ້າສະເພາະ ແມ່ນເມືອງຈຳພອນ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ເປັນເມືອງໜຶ່ງທີ່ເປັນທ່າແຮງໃນການຜະລິດກະສິກຳ, ປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ ຍ້ອນເປັນເຂດມີດິນອຸດົມ ສົມບູນ ແຕ່ກໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພນ້ຳຖ້ວມຕາມລະດູການ ຜ່ານມາກໍ່ມີນ້ຳຖ້ວມເລື້ອຍໆເຊິ່ງສ້າງຜົນ

ກະທົບຕໍ່ການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງ ປະຊາຊົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເພາະວ່າເຮືອນ ແລະ ດິນທໍາການ ຜະລິດສວນຫຼາຍແມ່ນຕິດກັບແຄມນໍ້າເຊຈໍາຟອນ. ການ ສຶກສາຄັ້ງນີ້ ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອສຶກສາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ຊຸມຊົນໃນການປ້ອງກັນ ,ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຝຶນຝູ ຫລັງໄພນໍ້າຖ້ວມ ສໍາລັບນໍ້າຖ້ວມໃນປີ 2019, 2020 ແລະ 2024 ຂອງປະຊາຊົນ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

2.1 ສະຖານທີ່ສຶກສາ

ຮູບທີ 2.1 ທີ່ຕັ້ງຝືນທີ່ສຶກສາ ເມືອງຈໍາພອນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.

2.2. ປະຊາກອນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ປະຊາກອນທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໃນຄັ້ງນີ້ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມຢູ່ 5 ບ້ານເປົ້າໝາຍ ໃນ ເມືອງຈໍາພອນ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ. ລວມ ທັງໝົດທີ 1,318 ຫຼັງຄາເຮືອນ. ຜູ້ສຶກສາຈຶ່ງໄດ້ກໍານົດຂະ ໜາດຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງໂດຍການຄິດໄລ່ຕາມສູດຂອງ Taro (Taro Yamane,1967) ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$n = \frac{1,318}{1 + 1,318(0.05)^2} = 306.87 \text{ ຄົນ}$$

ໂດຍ N ແມ່ນປະຊາກອນ ໃນນີ້ໝາຍເຖິງຈໍານວນ ປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງ ກຸ່ມບ້ານຕົວແທນ 5 ບ້ານ ຄື:ບ້ານ ແກ້ງກອກກາງ, ບ້ານແກ້ງກອກດົງ, ບ້ານທວດ, ບ້ານໂພນ ມ່ວງ ແລະ ບ້ານຊະຄືນເໜືອ ໃນເມືອງຈໍາພອນ,ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ. ເຊິ່ງມີຂະໜາດປະຊາກອນແມ່ນ 1,318 ຄົນ ໃນລະດັບຄວາມຄາດເຄື່ອນຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ ຍອມຮັບໄດ້ e ເທົ່າກັບ 0.05 ທີ່ລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95% ດັ່ງນັ້ນ, ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ຕ້ອງການໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະຄັ້ງນີ້ມີຈໍານວນ 307 ຄົນ.

ເພື່ອກໍານົດຂະໜາດຂອງຕົວຢ່າງຈາກແຕ່ລະບ້ານໄດ້ ນໍາໃຊ້ເຕັກນິກໃນການຊອກຫາອັດຕາສ່ວນດັ່ງ ນີ້ (Cochran, 1977).

$$n_i = (nN_i / N)$$

n_i = ຂະໜາດຂອງຕົວຢ່າງທີ່ຈະຕ້ອງເອົາໃນບ້ານທີ i

n = ຂະໜາດຕົວຢ່າງທັງໝົດທີ່ເຮັດການສຶກສາ

N = ຈໍານວນປະຊາກອນທັງໝົດໃນຝືນທີ່ສຶກສາ

N_i = ປະຊາກອນໃນບ້ານທີ i

ຕາຕະລາງທີ 1. ການຄິດໄລ່ກຸ່ມຕົວຢ່າງແຍກຕາມບ້ານ

ລ/ດ	ຊື່ບ້ານ	ປະຊາກອນ (ຄົວເຮືອນ)	ໃຊ້ສູດຄໍານວນຂອງCochran,1977	ກຸ່ມຕົວຢ່າງ (ຄົວເຮືອນ)
1	ບ້ານ ແກ້ງກອກກາງ	256	$(nN_i/N) = (307 (256)/1,318)$	60
2	ບ້ານ ແກ້ງກອກດົງ	288	$(nN_i/N) = (307 (288)/1,318)$	67
3	ບ້ານ ທວດ	157	$(nN_i/N) = (307 (157)/1,318)$	37
4	ບ້ານ ໂພນມ່ວງ	276	$(nN_i/N) = (307 (276)/1,318)$	64
5	ບ້ານ ຊະຄືນເໜືອ	341	$(nN_i/N) = (307 (341)/1,318)$	79
ລວມ		1,318		307

ສັງລວມແລ້ວກຸ່ມຕົວຢ່າງ ທີ່ເປັນຕົວແທນໃນການສຳພາດໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້ານີ້ປະກອບມີ 307 ຕົວຢ່າງ (ຄົນ/ຄອບຄົວ).

ການຄັດເລືອກຄົວເຮືອນຕົວຢ່າງໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການແບບພົບໂດຍບັງເອີນ ໂດຍທີ່ລົງໄປໃນແຕ່ລະບ້ານ ເຊິ່ງຈະໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງພາຍໃນບ້ານພາລົງໄປເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນແຕ່ລະຄອບຄົວ ແລະ ເພື່ອຊອກຫາຈຳນວນຕົວຢ່າງທີ່ຕ້ອງການສຳຫຼວດ

2.3. ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ໂດຍໃຊ້ແບບສອບຖາມປາຍປິດ ແລະ ປາຍເປີດ ເຊິ່ງແບ່ງອອກເປັນ 3 ພາກສ່ວນຄື: ພາກສ່ວນທີ 1: ແມ່ນຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງປະກອບມີ ເພດ, ອາຍຸ, ລະດັບການສຶກສາ, ພາກສ່ວນທີ 2: ແມ່ນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນຕໍ່ກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພນ້ຳຖ້ວມ ພາກສ່ວນທີ 3: ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພນ້ຳຖ້ວມ. ພາຍຫຼັງສ້າງແບບສອບຖາມສຳເລັດແລ້ວ ນັກຄົ້ນຄວ້າໄດ້ນຳເອົາແບບສອບຖາມໄປຜ່ານຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ 3 ທ່ານ ເພື່ອກວດຄວາມສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ເຊິ່ງເຫັນວ່າຄ່າຄວາມສອດຄ່ອງຂອງແຕ່ລະຂໍ້ຄຳຖາມ $IOC = 0.66$ ຫາ 1.00.

2.4 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມແມ່ນ ໄດ້ລົງສຳພາດ 5 ບ້ານ ກຸ່ມຕົວຢ່າງ ທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກໄວ້ໂດຍໃຊ້ແບບສຳພາດທີ່ໄດ້ກະກຽມໄວ້ຄື: ສຳພາດອຳນາດການປົກຄອງ 5 ທ່ານໃນຈຳນວນ 5 ບ້ານຕົວຢ່າງ, ແລະ ສຳພາດຄົວເຮືອນຕົວແທນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມລວມທັງໝົດ 307 ຄອບຄົວ.

2.5 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ພາຍຫຼັງສັງລວມບັນດາແບບສອບຖາມທັງໝົດແລ້ວ ຈາກການຕອບແບບສອບຖາມຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງທັງໝົດຈຳນວນ 312 ສະບັບ. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນແມ່ນຈະນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ຫຼື ໃຊ້ໂປຣແກຼມ Microsoft Office Excel ໂດຍຜ່ານການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ລົງສຳຫຼວດພາກສະໜາມ ເພື່ອກວດສອບກ່ຽວກັບແບບຟອມສອບຖາມໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຄວາມສົມບູນຂອງຂໍ້ມູນກ່ອນຈະນຳໄປເຂົ້າລະຫັດ ໃນການບັນທຶກຂໍ້ມູນແລ້ວນຳມາແປຜິດຂໍ້ມູນຕາມ

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສາ. ໂດຍຈະແປເປັນຕົວເລກ (ປະລິມານ), ການຊອກຫາຄ່າສະເລ່ຍ, ຄ່າຜິດດ່ຽງມາດຕະຖານ (SD.). ການຊອກຫາຄ່າ ສະເລ່ຍແມ່ນນຳໃຊ້ສູດທຳມະດາເຊິ່ງມີການແທນຄ່າດັ່ງນີ້: $= ((\text{ຄະແນນ } 5 \times \text{ຂໍ້ມູນສຳຫຼວດ}) + (\text{ຄະແນນ } 4 \times \text{ຂໍ້ມູນສຳຫຼວດ}) + (\text{ຄະແນນ } 3 \times \text{ຂໍ້ມູນສຳຫຼວດ}) + (\text{ຄະແນນ } 2 \times \text{ຂໍ້ມູນສຳຫຼວດ}) + (\text{ຄະແນນ } 1 \times \text{ຂໍ້ມູນສຳຫຼວດ})) / \text{ຈຳນວນຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມທັງໝົດ}$. ຄະແນນ 5 ໝາຍເຖິງກຸ່ມຕົວຢ່າງມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຢ່າງໜ້ອຍ 90% ຂຶ້ນໄປ, ແລະ ຄະແນນ 1 ໝາຍເຖິງກຸ່ມຕົວຢ່າງມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຕໍ່າກວ່າ 30% ລົງມາ. ຜົນຂອງການຄຳນວນຊອກຫາຄ່າປະເມີນການນຳໃຊ້ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຄ່າສະເລ່ຍ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງໄດ້ມີການກຳນົດຄ່າຄະແນນເກນການກຳນົດຄ່າສະເລ່ຍ ແລະ ລະດັບເກນການປະເມີນການນຳໃຊ້ກຳນົດໄວ້ດັ່ງນີ້ລຸ່ມນີ້:

ເກນການກຳນົດຄ່າສະເລ່ຍ

ຄະແນນແຕ່ 4.51 - 5.00 ໝາຍເຖິງ ການມີສ່ວນຮ່ວມຈັດຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍສຸດ

ຄະແນນແຕ່ 3.51 - 4.50 ໝາຍເຖິງ ການມີສ່ວນຮ່ວມຈັດຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ

ຄະແນນແຕ່ 2.51 - 3.50 ໝາຍເຖິງ ການມີສ່ວນຮ່ວມຈັດຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ

ຄະແນນແຕ່ 1.51 - 2.50 ໝາຍເຖິງ ການມີສ່ວນຮ່ວມຈັດຢູ່ໃນລະດັບໜ້ອຍ

ຄະແນນແຕ່ 1.00 - 1.50 ໝາຍເຖິງ ການມີສ່ວນຮ່ວມຈັດຢູ່ໃນລະດັບໜ້ອຍສຸດ

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

3.1 ສະພາບຄວາມຖີ່ ແລະ ການປະເຊີນກັບໄພນ້ຳຖ້ວມ

ຈາກຜົນການສຳຫຼວດໃນປີທີ່ສຶກສາ 2019, 2020 ແລະ 2024 ເຫັນໄດ້ວ່າ ປີທີ່ເກີດນ້ຳຖ້ວມຮຸນແຮງແມ່ນປີ 2019 ເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ 4.55 ເຊິ່ງຈັດຢູ່ໃນເກນມາດຕະຖານຂອງການວັດຜົນຢູ່ໃນລະດັບຮຸນແຮງຫຼາຍ. ສ່ວນປີ 2020 ແລະ 2024 ແມ່ນຢູ່ໃນເກນຮຸນແຮງຫຼາຍເຊິ່ງມີຄ່າສະເລ່ຍ 3.84.

ຜົນການສຳຫຼວດກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາທີ່ນ້ຳຖ້ວມທີ່ຮຸນແຮງທີ່ສຸດໃນເຂດບ້ານທີ່ສຶກສາ ເຫັນໄດ້ວ່າໄລຍະຂອງການເກີດນ້ຳຖ້ວມແມ່ນໄລຍະ 1-2 ອາທິດ ແລະ 3-7 ວັນ

ຢູ່ໃນເກນປະເມີນແມ່ນຮຸນແຮງຫຼາຍ, ຢູ່ໃນຄ່າສະເລ່ຍ 4.16 ແລະ 3.75 ຕາມລຳດັບ..

ຜົນການສຳຫຼວດກ່ຽວກັບສາເຫດຫຼັກຂອງນ້ຳຖ້ວມທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມຄວາມຄິດຂອງກຸ່ມບ້ານສຳຫຼວດ ເຫັນໄດ້ວ່າຜົນການສຳລັບຫຼວດສາເຫດແມ່ນເກີດຈາກນ້ຳລື້ນ ຈາກແມ່ນ້ຳ ຢູ່ໃນລະດັບເກນທີ່ຮຸນແຮງຫຼາຍ. ຢູ່ໃນຄ່າສະເລ່ຍ 3.76. ສ່ວນສາເຫດອື່ນໆແມ່ນຢູ່ໃນເກນວັດຜົນຮຸນແຮງລະດັບປານກາງ.

3.2 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການປ້ອງກັນໄພນ້ຳຖ້ວມ

ຜົນການສຶກສາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນການປ້ອງກັນໄພນ້ຳຖ້ວມລວມມີການເຂົ້າຮ່ວມໃນການແຕ້ມແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພນ້ຳຖ້ວມຂອງບ້ານຊຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນລະດັບຫຼາຍ ໂດຍມີຄ່າຄະແນນການເຂົ້າຮ່ວມສະເລ່ຍແມ່ນ 3.84; ເຂົ້າຮ່ວມສ້າງແຜນຍົກຍ້າຍໄປເຂດທີ່ທາງອົງການຈັດຕັ້ງລັດໄດ້ຈັດສັນໄວ້ໃຫ້ໃນລະດັບຫຼາຍດ້ວຍຄະແນນສະເລ່ຍ 3.84. ນອກຈາກນີ້, ກຸ່ມຕົວຢ່າງຍັງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພນ້ຳຖ້ວມ ໃນລະດັບປານກາງ ໂດຍມີຄະແນນການເຂົ້າຮ່ວມວາງແຜນສະເລ່ຍແມ່ນ 2.94; ເຂົ້າຮ່ວມໃນການວາງແຜນຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ສະຖານທີ່ປອດໄພໂດຍທີ່ສ້າງແຜນຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ສະຖານທີ່ສູງຈາກລະດັບໄພນ້ຳຖ້ວມໃນລະດັບປານກາງ ດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍ 2.94; ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສ້າງແຜນຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ນ້ຳຝີນ້ອງ ແລະ ຄົນຮັກແພງໃນລະດັບປານກາງ ດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍ 2.93. ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ບໍ່ມີແຜນຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ບ່ອນໃດ ແມ່ນມີລະດັບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຄືມີຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 1.39.

ກຸ່ມຕົວຢ່າງຍັງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃນລະດັບຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ຮ່ວມໃນການສ້າງຄວາມແຂງແຮງທຶນທານໃຫ້ກັບທີ່ຢູ່ອາໄສ ລວມທັງ ການຍົກຜືນເຮືອນໃຫ້ສູງຈາກລະດັບນ້ຳຖ້ວມ ໃນລະດັບປານກາງ ດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 3.01; ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກະກຽມເຮືອ ໃນລະດັບປານກາງດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍ 3.16; ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກະກຽມຍານພາຫະນະ (ລົດບັນທຸກຕ່າງໆ) ໃນລະດັບປານກາງດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍ 2.97.

ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການຕິດຕາມຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າໃນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າຈາກ

ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ເຂົ້າຮ່ວມຕິດຕາມຂ່າວສານເຕືອນໄພນ້ຳຖ້ວມຈາກທາງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງໃນລະດັບປານກາງ ດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 2.62; ຕິດຕາມຂໍ້ມູນການເຕືອນໄພນ້ຳຖ້ວມຈາກຊ່ອງທາງໂທລະພາບ ໃນລະດັບປານກາງ ດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 2.74; ຮ່ວມຕິດຕາມຂໍ້ມູນຂ່າວສານເຕືອນໄພນ້ຳຖ້ວມຈາກທາງເຟດບຸກ/ໜັງສືຟິມ ໃນລະດັບປານກາງດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍ 3.26; ຮ່ວມຕິດຕາມຝັງການປະກາດແຈ້ງເຕືອນໄພນ້ຳຖ້ວມຈາກອົງການປົກຄອງບ້ານ ໃນລະດັບຫຼາຍ ດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 4.08.

ການມີເບີໂທລະສັບຂອງຫ້ອງການບ້ານໃນລະດັບຫຼາຍດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 4.13; ມີໝາຍເລກເບີໂທ ລະສັບຂອງໜ່ວຍງານກູ້ໄຟຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງແມ່ນໃນລະດັບຫຼາຍ ດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 3.53; ມີເບີໂທລະສັບຂອງຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນລະດັບໜ້ອຍຄືຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 1.89. ກຸ່ມຕົວຢ່າງຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ສຸດທີ່ບໍ່ມີເບີໂທລະສັບຂອງໃຜເລີຍ ຄື ມີຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 1.02. ກຸ່ມຕົວຢ່າງຈຳນວນໜ້ອຍບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກະກຽມໝາຍວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກະກຽມຫຍັງເລີຍ ດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 2.35.

3.3 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການຄວບຄຸມໄພນ້ຳຖ້ວມ

ຜົນຂອງການສຶກສາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນການຄວບຄຸມໄພນ້ຳຖ້ວມທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 2019, 2020 ແລະ 2024 ພົບວ່າ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຍົກຍ້າຍເຄື່ອງທີ່ສຳຄັນໄປໄວ້ບ່ອນສູງ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພໃນລະດັບຫຼາຍດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 4.07; ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການສ້າງຄູປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມພາຍໃນບ້ານເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນ້ຳຖ້ວມໄຫລເຂົ້າບ້ານ ໃນລະດັບຫຼາຍດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 3.85; ເຂົ້າຮ່ວມຍົກຍ້າຍສັດລ້ຽງໄປສະຖານທີ່ປອດໄພ ແລະ ບ່ອນສູງໃນລະດັບຫຼາຍດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 3.85; ຍ້າຍເຄື່ອງສຳຄັນໄປໄວ້ນ້ຳຝີນ້ອງ ຫລື ຄົນຮູ້ຈັກກັນ ໃນລະດັບປານກາງ ດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 3.05; ຍ້າຍໄປໄວ້ບ່ອນທີ່ລົດຫລືໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈັດສັນໄວ້ໃຫ້ ໃນລະດັບປານກາງດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 2.75; ແລະ ຮ່ວມປະກອບສ່ວນວັດຖຸປັດໄຈເຂົ້າໃນການຕ້ານໄພນ້ຳຖ້ວມໃນ

ລະດັບປານກາງ ດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 2.96. ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ບໍ່ໄດ້ຍົກຍ້າຍວັດໂຖສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ແມ່ນມີລະດັບໜ້ອຍ ດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 1.03.

3.4 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການຝຶນຜູ້ຫລັງໄຟນ້ຳຖ້ວມ

ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນການຝຶນຜູ້ຫລັງໄຟນ້ຳຖ້ວມປີ 2019, 2020 ແລະ 2024 ລວມມີ ການເຂົ້າຮ່ວມປະກອບສ່ວນຊ່ວຍຊາວບ້ານໃນການອະນາໄມບ້ານເຮືອນພາຍຫຼັງນ້ຳຖ້ວມຫລຸດລົງໃນລະດັບຫຼາຍດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 4.44; ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການປຸກຝັດສະບຽງອາຫານທັນທີຫລັງເຫດການໄຟນ້ຳຖ້ວມໃນລະດັບຫຼາຍດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 4.07; ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສັງລວມຂໍ້ມູນຄວາມເສຍຫາຍຂອງຄົວເຮືອນຈາກນ້ຳຖ້ວມ ແລະລາຍງານໃຫ້ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະດັບຫຼາຍ ດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 3.8. ນອກຈາກນັ້ນຍັງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຝຶນຜູ້ຄົວເຮືອນສໍາເລັດບາງສ່ວນໃນລະດັບປານກາງ ດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 3.13; ເຂົ້າສ່ວນຮ່ວມໃນການຝຶນຜູ້ຄົວເຮືອນໃຫ້ສົມບູນແລ້ວໃນລະດັບໜ້ອຍ ດ້ວຍຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 2.25; ແລະ ຍັງບໍ່ສາມາດຝຶນຜູ້ຄົວເຮືອນໄດ້ໃນລະດັບປານກາງດ້ວຍຄ່າຄະແນນສະເລ່ຍແມ່ນ 3.27. ສາເຫດສໍາຄັນທີ່ຍັງບໍ່ສາມາດຝຶນຜູ້ຄົວເຮືອນຂອງຕົນເອງໄດ້ແມ່ນຍ້ອນຍັງຂາດເຂີນທາງດ້ານງົບປະມານ.

4. ວິພາກຜົນ

4.1 ສະພາບຄວາມຖີ່ ແລະ ການປະຊຸມກັບໄຟນ້ຳຖ້ວມ

ຜົນການສຶກສາສະພາບນ້ຳຖ້ວມພົບວ່າ ປີ 2019 ແມ່ນເກີດນ້ຳຖ້ວມຮຸນແຮງຫຼາຍ, ສ່ວນປີ 2020 ແລະ 2024 ກໍເກີດເຫດການນ້ຳຖ້ວມຮຸນແຮງ. ນ້ຳຖ້ວມທີ່ຮຸນແຮງທີ່ສຸດແມ່ນໄລຍະ 3 ວັນ ຫາ 2 ອາທິດ. ສາເຫດຫຼັກຂອງນ້ຳຖ້ວມ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບ Phetdavong, (2023) ຊຶ່ງກ່າວວ່າແມ່ນເກີດຈາກນ້ຳລົ້ນຕະຝັ່ງແມ່ນ້ຳ ຊຶ່ງ.

4.2 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການປ້ອງກັນໄຟນ້ຳຖ້ວມ

ຜົນການວິເຄາະການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການປ້ອງກັນໄຟນ້ຳຖ້ວມພົບວ່າການເຂົ້າຮ່ວມໃນການແຕ້ມແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄຟນ້ຳຖ້ວມຂອງບ້ານ; ການສ້າງແຜນຍົກຍ້າຍຕາມການແນະນຳຂອງລັດ ຊຶ່ງຂັດແຍ້ງກັບ

Manmanyvong (2022); ການມີເບີໂທລະສັບຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ໜ່ວຍກູໄຟ), ແລະ ການຕິດຕາມຂໍ້ມູນການເຕືອນໄຟນ້ຳຖ້ວມຈາກອົງການປົກຄອງບ້ານ ແມ່ນຈັດຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ. ຜົນການຄົ້ນພົບນີ້ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບ Sysomephone (2020) ພົບວ່າ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນບັນດາກິດຈະກຳການກຽມພ້ອມກ່ອນເກີດໄຟນ້ຳຖ້ວມແມ່ນໃນລະດັບຫຼາຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມຜົນການຄົ້ນພົບນີ້ ມີຄວາມຂັດແຍ້ງກັບ Samithanan, (2023) ພົບວ່າ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງໄຟນ້ຳຖ້ວມຂອງປະຊາຊົນຍັງໜ້ອຍ ແລະ ການຮ່ວມມືມີພຽງແຕ່ປະຊາຊົນບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນ.

ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການສ້າງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄຟນ້ຳຖ້ວມ; ການສ້າງແຜນຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ສະຖານທີ່ສູງ ແລະ ປອດໄຟ; ແລະ ສ້າງແຜນຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ນ້ຳຝັ່ງ ແລະ ຄົນຮັກແພງ; ການສ້າງຄວາມແຂງແຮງທົນທານໃຫ້ກັບທີ່ຢູ່ອາໄສ (ການຍົກຝື້ນເຮືອນໃຫ້ສູງຈາກລະດັບນ້ຳຖ້ວມ); ການກະກຽມເຮືອ ແລະ ຍານພາຫະນະ ແມ່ນຈັດຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ. ການຕິດຕາມຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເຕືອນໄຟນ້ຳຖ້ວມລ່ວງໜ້າຈາກທາງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ, ຈາກໂທລະພາບ, ຈາກທາງເຟດບຸກ/ໜັງສືພິມ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ. ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບ Manmanyvong (2022) ພົບວ່າ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄຟນ້ຳຖ້ວມໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ຄວບຄຸມຮອບດ້ານລວມທັງການສ້າງແຜນ. ນອກຈາກນັ້ນຜົນການຄົ້ນພົບຍັງສອດຄ່ອງກັບ Phetmuentham, (2020) ພົບວ່າ ປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄຟນ້ຳຖ້ວມໃນຫຼາຍກິດຈະກຳລວມທັງ ການຕິດຕາມຂ່າວສານເຕືອນໄຟ, ການກະກຽມເຮືອ ແລະ ພາຫະນະຕ່າງໆ, ການຖິ້ມດິນໃຫ້ສູງກ່ອນລະດັບນ້ຳຖ້ວມເຜື້ອປຸກເຮືອນ. ກຸ່ມຕົວຢ່າງສ່ວນໜ້ອຍບໍ່ໄດ້ມີການກະກຽມຫຍັງເລີຍໃນການປ້ອງກັນໄຟນ້ຳຖ້ວມ.

ຜົນການວິເຄາະການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການຄວບຄຸມໄຟນ້ຳຖ້ວມ ພົບວ່າການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຍົກຍ້າຍເຄື່ອງທີ່ສໍາຄັນໄປໄວ້ບ່ອນສູງ ແລະ ມີຄວາມປອດໄຟ; ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ່ປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນ້ຳຖ້ວມໄຫລເຂົ້າບ້ານ; ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຍົກຍ້າຍສັດລ້ຽງໄປສະຖານທີ່ປອດໄຟ ແລະ ບ່ອນສູງແມ່ນໃນລະດັບຫຼາຍ. ຜົນການສຶກສານີ້ ສອດຄ່ອງກັບ

Phetmuentham, (2020) ຊຶ່ງກ່າວວ່າ ເວລາເກີດນ້ຳຖ້ວມ ຊຸມຊົນໄດ້ມີການ ຍົກຍ້າຍເຄື່ອງຂອງສຳຄັນໄປໄວ້ ບ່ອນສູງ, ການຍ້າຍສັດລ້ຽງໄປໄວ້ບ່ອນສູງ, ການປະກອບ ວັດຖຸ ແລະ ປັດໄຈເພື່ອ ສ້າງຄູກັນນ້ຳໃນເວລານ້ຳຖ້ວມ. ຜົນການສຶກສາສອດຄ່ອງກັບ Watchalapasakone, (2013) ພົບວ່າ ປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍການບໍລິຈາກ ເງິນເຟື້ອຊື້ຊາຍ, ເປົ່າໃສ່ຊາຍ ແລະ ຊ່ວຍໃນການຮ່າຍຊາຍ ເພື່ອນຳໄປສ້າງຄູບ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມ.

ຜົນການວິເຄາະຍັງ ພົບວ່າ ການຍ້າຍເຄື່ອງສຳຄັນໄປ ໄວ້ນຳຜື່ນອງ ຫລື ຄົນຮູ້ຈັກກັນ; ການຍ້າຍວັດຖຸສິ່ງຂອງໄປ ໄວ້ບ່ອນທີ່ລັດຫລືໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈັດສັນໄວ້ໃຫ້; ແລະ ຮ່ວມປະກອບສ່ວນວັດຖຸປັດໄຈເຂົ້າໃນການຕ້ານ ໄພນ້ຳຖ້ວມແມ່ນ ໃນລະດັບປານກາງ. ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບ Pasertsy and Wasiravongpakone (2014) ພົບວ່າ ປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການແກ້ໄຂບັນຫາໄພນ້ຳຖ້ວມຢູ່ ໃນລະດັບປານກາງ.

ຜົນການວິເຄາະການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນ ການຝຶນຝູກຫລັງໄພນ້ຳຖ້ວມ ພົບວ່າ ການເຂົ້າຮ່ວມ ປະກອບສ່ວນຊ່ວຍຊາວບ້ານໃນການອະນາໄມບ້ານເຮືອນ ພາຍຫຼັງນ້ຳຖ້ວມຫລຸດລົງ; ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການປຸກຝືດ ສະບຽງອາຫານທັນທີຫລັງເຫດການໄພນ້ຳຖ້ວມ; ແລະ ເຂົ້າ ຮ່ວມໃນການສັງລວມຂໍ້ມູນຄວາມເສຍຫາຍຂອງຄົວເຮືອນ ຈາກນ້ຳຖ້ວມ ແລະລາຍງານໃຫ້ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນໃນລະດັບຫຼາຍ. ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບ Phetmuentham, (2020) ພົບວ່າ ປະຊາຊົນມີ ການປຸກຝືດສະບຽງອາຫານ ທັນທີທີ່ນ້ຳຖ້ວມຫຼຸດລົງ, ການຊ່ວຍເຫລືອປະຊາຊົນໃນ ການອະນາໄມເຮືອນຊານຫຼັງທີ່ຖືກນ້ຳຖ້ວມ.

ຜົນການວິເຄາະຍັງພົບອີກວ່າການເຂົ້າຮ່ວມໃນ ລະດັບປານກາງໃນການຝຶນຝູກຄົວເຮືອນສຳເລັດບາງສ່ວນ; ເຂົ້າສ່ວນຮ່ວມໃນການຝຶນຝູກຄົວເຮືອນໃຫ້ສົມບູນແລ້ວໃນ ລະດັບໜ້ອຍ; ແລະ ຍັງບໍ່ສາມາດຝຶນຝູກຄົວເຮືອນໄດ້ໃນ ລະດັບປານກາງ. ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບ Sysomephone, (2020) ພົບວ່າ ຊາວບ້ານເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳການ ສ້ອມແປງທີ່ຝັກອາໄສ ພາຍຫລັງທີ່ນ້ຳຖ້ວມລົດລົງ. ຜົນ ການຄົ້ນພົບຍັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງສາເຫດສຳຄັນທີ່ຍັງບໍ່ສາມາດ

ຝຶນຝູກຄົວເຮືອນຂອງຕົນເອງໄດ້ແມ່ນຍ້ອນຍັງຂາດເຂີນທາງ ດ້ານງົບປະມານ.

5. ສະຫຼຸບ

ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າຊຸມຊົນມີ ສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພນ້ຳຖ້ວມລະດັບ ຫຼາຍໃນຫຼາຍກິດຈະກຳການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຝຶນຝູກຫລັງໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການແຕ້ມ ແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ, ການສ້າງແຜນຍົກຍ້າຍ, ການຕິດຕາມ ການເຕືອນໄພນ້ຳຖ້ວມ, ກະກຽມເບີໂທລະສັບຂອງ ພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນເພື່ອຕິດຕໍ່ຫາໃນເວລາເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມ, ການຍົກຍ້າຍເຄື່ອງສິ່ງຂອງທີ່ສຳຄັນ ແລະ ສັດລ້ຽງໄປໄວ້ ບ່ອນສູງ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ, ການສ້າງຄູບ້ອງກັນນ້ຳ ຖ້ວມ, ການປະກອບສ່ວນຊ່ວຍຊາວບ້ານໃນການອະນາໄມ ບ້ານເຮືອນພາຍຫຼັງນ້ຳຖ້ວມຫລຸດລົງ; ການປຸກຝືດສະບຽງ ອາຫານທັນທີຫລັງເຫດການໄພນ້ຳຖ້ວມ; ແລະ ການ ສັງລວມຂໍ້ມູນຄວາມເສຍຫາຍຂອງຄົວເຮືອນ ແລະລາຍງານ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສຳລັບກິດຈະກຳອື່ນໆສ່ວນ ຫຼາຍແມ່ນຈັດຢູ່ໃນລະດັບການມີສ່ວນຮ່ວມປານກາງ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີບາງກິດຈະກຳທີ່ຊຸມຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໜ້ ອຍ ເປັນຕົ້ນ ການຂາດການກະກຽມຄວາມພ້ອມໃນການ ຕອບໂຕ້ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ການຝຶນຝູກທີ່ຢູ່ອາໄສໃຫ້ສົມບູນ ແມ່ນຍັງມີສ່ວນຮ່ວມໜ້ອຍ (ມີຈຳນວນໜ້ອຍ) ຍ້ອນຂາດ ເຊີນທາງດ້ານງົບປະມານ

6. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມຜູ້ຄົນຄົວວິທະຍາສາດ ຂໍ ປະຕິຢາຍຕົນວ່າ ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ມີໃນບົດວິຊາການດັ່ງ ກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງຜິດປະໂຫຍດກັບພາກສ່ວນ ໃດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອົາປະໂຫຍດໃຫ້ກັບພາກສ່ວນໃດ ພາກສ່ວນໜຶ່ງ, ກໍລະນີມີການລະເມີດໃນຮູບການໃດໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຍິນດີ ທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

7. ເອກະສານອ້າງອີງ

Cochran, W.G. (1977). *Sampling Techniques. 3rd Edition*, John Wiley & Sons, New York

District Labour and Social Welfare Office. (2024). *Summary table of data on flood-affected impacts. Champhone District, Savannakhet Province.*

- District Planning and Investment Office. (2020). *8th Five-Year Socio-Economic Development Plan (2020-2024). Champhone District, Savannakhet Province.*
- Manmanyvong, S. (2022). *Strengthening local authorities for flood risk management in Xay District, Oudomxay Province, Lao PDR.*
- National Assembly. (2019). *Law on Disaster Management.*
- National Disaster Management Committee. (2021). *The Five-Year Disaster Management Implementation Report (2016-2020) and the next Five Year Plan (2021-2025), focus action plan and disaster preparedness plan for 2021.*
- Pasertsy, P., & Wasiravongpakone, P. (2014). *People's participation in flood disaster problem-solving in the Yom River Basin, Wangjik Subdistrict, Pho Thap Chang District, Phichit Province.*
- Phetdavong, K., Inkamseng, S., and Phoumphon, K. (2023). Factors effecting of occurrence of floods and the adaptation of people in Lahanam and thakhamlian villages, Songkhone district, Savannakheth province. *International Journal of Science and Research (IJSR)*, 12(4).
- Phadanouvong, S. (2002). *Membership in community organizations.*
- Phetmuentham, P. (2020). *A study of community participation in flood risk management in the Lower Nam Ngum Basin, Thoulakhom District, Vientiane Province* [Unpublished master's thesis]. Faculty of Water Resources, National University of Laos.
- Samithanan. (2023). *Community participation in flood disaster management in village No. 2, Ban Hongngua, Nong Hoi Municipality, Chiang Mai Province.*
- Siriphen, D. (1986). *Community participation.*
- Souphome In, O. (2024). *Flood risk assessment using hydrological model for community adaptation in Mahaxay District, Khammouane Province.*
- Sysomephone, C. (2020). *Factors influencing community participation in disaster risk reduction and management (floods and landslides) in Longmo area, Mok District, Xiengkhouang Province.*
- Thongmany, S. (2026). Impacts of water runoff during heavy rainfall in the HouayKhan catchment, XiengNgeun District. *Souphanouvong University Journal Multidisciplinary Research and Development*, 12(02), 224–233. <https://doi.org/10.69692/SUJMRD1202224>.
- Watchalapasakone, S. (2013). *A study of factors related to coping and public participation in flood problem management by agencies and community committees.*
- Yamane, Taro. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis, 2nd Edition*, New York: Harper and Row.